

[Socialministeren]

den sociale ankestyrelses afgørelser er i fuld overensstemmelse med bistandsloven og socialministeriets cirkulære af 3. november 1975 om kontanthjælp.

Gammelgaard (KF):

Man har hidtil i de kommunale administrationer arbejdet efter den 90 pct.s regel, som ministeren taler om, men jeg gør opmærksom på, at den sociale ankestyrelse i konkrete afgørelser har sagt, at medmindre der kan påvises konkrete besparelser ved ikke at gå på arbejde, skal der udbetales 100 pct. Heri ligger en ændring i retstilstanden. Jeg kan henvise ministeren til nogle afgørelser. Jeg kan ikke trække dem frem her, der er jo navne involveret i sådanne afgørelser, men der er faktisk igennem denne administrative afgørelse, som den sociale ankestyrelse foretager, sket en ændring af retstilstanden. Det er vi meget betænkelige ved.

Inden jeg nu stiller ministeren et nyt spørgsmål, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at udgifterne inden for bistandslovens område fra 1979 til 1980 stiger med ca. 30 pct. på kontoen for forbigående hjælp. Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil afvise, at der nu sker en stærkere indkomstudvikling for bistandshjælpsmodtagere end for øvrige grupper på samfundsområdet, for de erhvervsaktive.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Der er ikke sket en ændring i retstilstanden. Som jeg sagde i mit første svar, er afgørelserne i nøje overensstemmelse med bistandsloven og også i overensstemmelse med det kontanthjælpscirkulære, som socialministeriet har udstedt, og som jeg også sagde i mit første svar, er der ikke tale om, at man på dette område forbedrer den indtægt, de pågældende har haft, før de blev tilbudt den hjælp, man kan få efter bistandslovens regler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 105

2) Til *socialministeren* af:

Gammelgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af, at udgifterne til bistandsydelse forøges på baggrund af en administrativ bestemmelse, der går langt videre end reglerne i bistandsloven og cirkulæret om kontanthjælp?«

Skriftlig begrundelse

I bistandslovens § 37, stk. 1, hedder det, at hvis en person er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold og udgifterne hertil ikke dækkes gennem dagpenge eller pensionsydelse, ydes der af det offentlige en sådan hjælp, at det modvirkes, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes.

I cirkulæret om kontanthjælp efter bistandsloven, pkt. 4, står der, at det er en forudsætning for at få forbigående hjælp, at pågældendes vanskeligheder ikke afhjælpes gennem dagpenge eller pensionsydelse. Der kan dog i særlige tilfælde blive tale om at yde en supplerende hjælp til dagpengemodtagere.

Med socialministeriets udsendelse af Sociale Meddelelser 410-188 den 6. september 1979 ændres de regler, kommunerne skal administrere efter, idet det generelt fastslås, at modtagere af arbejdsløshedsdagpenge skal behandles som andre, der søger om kontanthjælp efter bistandsloven.

Når der henses til lov- og cirkulærebestemmelser, burde det have været gjort til genstand for politisk drøftelse, hvorvidt arbejdsløshedsforsikrede skal modtage supplerende hjælp op til bistandslovsniveau eller bistandshjælpen bør bringes i overensstemmelse med dagpengeydelsesniveauet. Ikke mindst under hensyn til landets vanskelige økonomiske situation bør det sidstnævnte vedtages.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Da spørgeren synes at ligge under for den ret udbredte misforståelse, at modtagere af syge- og arbejdsløshedsdagpenge skulle have en ugunstigere stilling efter bistandsloven end andre, er jeg for så vidt glad for denne lejlighed til helt klart at slå fast, at der hverken i bistandslovens § 37 eller i socialministeriets kontanthjælpscirkulære er grundlag for denne antagelse.